

Byerne, og som udvider Hovedstadens Repræsentation med 50 pCt., bevarer fuldstændig Tavshed. Men jeg kan forstaa, at man søger at komme udenom denne Sag ved Tavshed, ligesom man indskrænkede sig til det mindst mulige ved den forrige Sags Behandling; thi ogsaa Højre tilsagde denne Regering sin Støtte til at fremme den midlertidige Valgkredslov. Den ærede Ordfører for Højres Fjortenmandsgruppe, det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), udtalte sig om denne Sag og udtalte sig ganske vist for en Grundlovsændring; det var den Vej, han helst vilde gaa, men saa føjede han til, det findes Sp. 249 —: „Vi ønske altsaa fremdeles at se dette Spørgsmaal „— Valgkredsspørgsmaalet —“ taget op straks ved et Forslag fra Regeringens Side til en Grundlovsændring, helst en saadan, som alene omfattede Grundlovens § 32, men vi erkende, atnaar Regeringen ikke vil tage et saadant Initiativ, er det haabløst at tænke sig Spørgsmaalet gennemført paa den Maade“. Nu har alligevel det ærede Medlem stemt for denne haabløse Grundlovsændring, Regeringen ikke har taget Initiativet til. Men det gør vel ikke saa meget; en Inkonsekvens mere eller mindre fra Højres eller Delegationsvenstres Side spiller ingen Rolle.

Saa fortsætter det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds: „Naar Regeringen altsaa vil gaa den anden Vej, som det nu i Dag er sagt, at forelægge Folketinget et Forslag til en midlertidig Valgkredsreform, ville vi se paa det, undersøge, hvordan det er, og, uden i dette Øjeblik at binde os til noget, stille os forhandlingsvilligt paa dette Punkt“.

Altsaa: Den højtærede Regering havde i Efteraaret en berettiget Forventning, hentet hos baade Højre og Delegationsordførerne, de ærede Medlemmer fra Nørre sundby og Assens, om, at et Flertal i dette Ting vilde følge den paa denne Vej. Højre gav sit Tilsagn, to Delegationsførere gav deres Tilsagn, ikke des mindre løber man i Højres Lejr, i Delegationsvenstres Lejr fra det klare Tilsagn til Regeringen, og ikke des mindre staar man op og skælder denne Regering Hæder og Ære fra. Selve de Medlemmer, der løbe fra det Tilsagn, de gav denne Regering, staa nu op og tale om uklar og vakkende Taktik og om at løbe fra, hvad man har sagt for kun nogle Maaneder siden. Det er dem selv, der ved en Afstemning — jeg haaber, den kommer til at foregaa ved Navneopraab, saa at Navnene kunne slaas fast — løbe fra de-

res eget Standpunkt for nogle Maaneder siden. Men Vælgerne skulle nok blive oplyste om Sandheden, Vælgerne i Københavns 2den Valgkreds, Vælgerne i Københavns 6te Valgkreds, i Lyngbykredsen o. s. v. skulle nok blive oplyste om, at de Herrers egen Ordfører for kun nogle Maaneder siden har sagt, at han vilde stille sig forhandlingsvilligt overfor Regeringen i denne Sag.

Nu løbe de for at fylke sig under det ærede Medlem fra Ringkøbings (J. C. Christensen) Fane. Der høre de hjemme. Det er den Mand og hans Meningsfæller, de have gjort til Formænd og Ledere i det ene Udvalg efter det andet. Nu ser jeg deres Presse hyle over, at Sømandsvalgretten ikke bliver fremmet. De Herrer af Højre have selv sørget for, at en Parti-fælle af det ærede Medlem fra Ringkøbing leder dette Udvalgs Arbejde. De Herrer Højremænd vide meget godt, at det er det ærede Medlem fra Ringkøbings Politik, at alt skal visne i denne Regerings Haand, og under Valgkampen og paa Valgdagen skulle de staa til Ansvar for, at de have lagt Ledelsen for alle denne Vinters store Sager under det ærede Medlem fra Ringkøbing og hans Meningsfæller. Og de skulle staa til Ansvar for, at de nu samle sig under hans Fane, under den Fane, som de fordømte saa stærkt sidste Sommer. Og saa kommer man tilmed fra Højres Side og fra Delegationsvenstres Side og siger, at denne Regering kunde have opløst straks i Efteraaret, det var det eneste fornuftige, naar den dog vilde have Valg paa Militærspørgsmaalet. Det siger man i samme Aandedræt, som det kan konstateres af Rigsdagstidende, at de Herrer selv have tilsagt denne Regering Hjælp og Støtte til den Opgave, den mente det nødvendigt at søge at faa løst, før vi fik et Valg, nemlig at tilvejebringe en nogenlunde retfærdig Valgkredsordning. En mere selvmodsigende Politik er aldrig ført end den, der her er ført fra de Herrer Side. Den skal ogsaa nok blive fordømt paa Valgdagen.

Hammerich: Jeg havde ikke troet det nødvendigt at gentage overfor det ærede Medlem, at Højre ikke agtede at stemme for dette Forslag. Jeg har ved anden Behandling paa mine Meningsfællers Vegne givet vore Grunde dertil. Jeg kan gentage dem ganske kort, jeg ønsker nemlig ikke at forlænge Debatten i Aften mere end nødvendigt.

Vor Hovedgrund til, at vi nu stemme